

punkt i det såkaldte HIPC-initiativ. For lande med særlige problemer foreslår den tyske regering, at Paris Klubben skal overveje en total eftergivelse af kommercielle kreditter og lån.

Svar (22/ 2 99)

Ministeren for udviklingsbistand (Niels Helveg Petersen, fg.):

»Köln-initiativet« henviser til den tyske kansler Gerhard Schröders opfordring til, at der fra G7/G8-mødet i juni 1999 i Köln udsendes en erklæring til støtte for HIPC-initiativet (*Highly Indebted Poor Countries*), der er det af Verdensbanken og Valutafonden iværksatte særlige gældslettelsesinitiativ for de fattigste lande. Tyskland håber hermed at opnå G7-landenes støtte til at styrke og fremskynde HIPC.

Ifølge det tyske initiativ skal alle HIPC-kandidatlande inden udgangen af år 2000 vide, om de kan opnå gældslettelse, og i givet fald hvor stor den vil blive, samt hvornår den vil blive udløst. Strukturtilpasningsperioden foreslås nedsat fra 6 til 3 år, og tærsklen for overkommelig gæld (målt i nutidsværdi) sættes til 200% af eksporten. Paris-klubben skal i ganske særlige tilfælde kunne eftergive op til 100% af eksportkreditgælden (i dag går grænsen for eftergivelse ved 80%). Endvidere foreslås indført multilateralt koordinerede procedurer med henblik på en fuldstændig eftergivelse i Parisklubben af lån ydet som led i officiel udviklingsbistand (i dag kan landene kun opnå en udsættelse).

I forbindelse med offentliggørelsen af »Köln-initiativet« oplyste Gerhard Schröder, at Tyskland i 1999 vil give et bidrag til Verdensbankens HIPC Trustfond og til genopfyldningen af ESAF-HIPC Trustfonden i Valutafonden.

Danmark har siden initiativet blev lanceret af Verdensbanken og Valutafonden i 1996 været en af de ivrigste fortalere for HIPC, og Danmark har været blandt de første og største bidragydere. En række G7-lande har imidlertid været tilbageholdende med bidrag. Fra dansk side har vi også gjort os til talsmand for mere lempelige vilkår for gældslettelse. Den danske regering hilser derfor den tyske kanslers initiativ velkomment. Det kan bidrage til at skabe den opbakning bag HIPC, som er afgørende for rettidig og tilstrækkelig lettelse af HIPC-landenes gældsbyrde.

Spm. nr. S 1217

Til udenrigsministeren (16/2 99) af:

Jann Sjursen (KRF):

»Vil udenrigsministeren oplyse, hvorfor Danmark har undertegnet men ikke ratificeret FN's konvention fra 1949 om afskaffelse af prostitution og oplyse, hvilke lande der har ratificeret konventionen, og vil udenrigsministeren oplyse, hvilke øvrige konventioner Danmark har undertegnet uden at ratificere?«

Begrundelse

»Convention for the Suppression of the Traffic in Persons and of the Exploitation of the Prostitution of Others« vedtaget af FN's generalforsamling i 1949 blev undertegnet af Danmark i 1951. Konventionen fastslår, at de prostituerede er ofre, og at man skal hjælpe dem med resocialisering og repatriering. Den foreskriver, at de tiltrædende stater skal kriminalisere alle, der tjener på de prostituerede eller udnytter dem. Kunder til prostituerede skal således også rammes af kriminaliseringen såvel som bagmændene og andre, der er med til at fastholde de prostituerede i erhvervet.

Svar (26/ 2 99)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Justitsministeren har for så vidt angår første del af spørgsmålet om årsagen til, at Danmark ikke har ratificeret FN's konvention om bekæmpelse af handel med kvinder og udnyttelse af andres prostitution oplyst følgende:

»Justitsministeriet har tidligere udtalt sig om spørgsmålet om dansk ratifikation af den FN-konvention, der omtales af spørgeren. I skrivelse af 23. maj 1989 til Udenrigsministeriet anførte Justitsministeriet bl.a. følgende:

»FN's konvention om bekæmpelse af handel med personer og udnyttelse af andres prostitution indeholder meget forskelligartede regler herunder regler om at straffe særlige persongrupper samt regler om registrering og videregivelse af oplysninger om udenlandske prostituerede.

For så vidt angår pligten til at straffe særlige persongrupper, jf. art. 1 og 2 i konventionen, er der allerede i den danske straffelov i §§ 228-229